

at med Frihed fulgte ikke, i alt Fald ikke altid, det fornødne Ansvar, nu maa der kræves Beskyttelse for de svage. Ærede Medlemmer vil maaske smile, naar jeg siger Dem, at jeg oprigtigt hader alle Forbud, det gør jeg virkelig. Jeg giver ganske den gamle romerske Historieskriver Tacitus Ret, naar han siger, at i de daarligste Stater har man de fleste Love. Det er sikkert rigtigt, men desværre for os er Lovbestemmelserne nødvendige endnu, derfor maa vi fortsætte med at lovgive.

Jeg kan endvidere tænke mig, at ærede Medlemmer vil føre den gamle Tale om Smugdrikkeri, hvis disse Foranstaltninger, som jeg her har nævnt, føres igennem. Forbudet Frugt smager bedst, siger man. Det er imidlertid en Frase og intet andet. Det er en af de mange daarlige Sentenser, som er gentaget saa ofte, at de til sidst bliver troet, men ikke desmindre er usande. Forbudet Frugt vil hos de fleste efterlade en vammal og besk Smag, medens Nydelsen af den tilladte Frugt efterfølges af Tilfredshed. Forbud frister i Almindelighed ikke til Overtrædelse. Det er ikke selve Forbudet, men den forbudte Ting, der frister. Men er Adgangen spærret, er Fristelsen samtidig borte eller i alt Fald da Muligheden for at kunne falde. Naar ærede Medlemmer mødes med Forbudet i Statens Jernbanekupeer: Spytning forbudt, føler de da en brændende Trang til at spytte i eet Væk, blot for at trodse Forbudet? Nej, selv Manden, der overfor Konduktørens Paa-mindelse om, at det af Sundhedshensyn er forbudt at spytte i Kupeerne, erklærede, at han spyttede ikke af Sundhedshensyn, overtraadte ikke Forbudet for derved at trodse, eller fordi forbuden Frugt smagte bedst.

Al Tale om Smugdrikkeri trænger i Regelen til en grundig Korrigering. Naar der er Spørgsmaal om Indskrænkning i de enkelte Individens frie Ret til at nyde berusende Drikke, nævner man gerne Amerika som det Land, hvor man ikke alene har Forbud, men ogsaa Smugdrikkeri i stor Stil. Jeg skal citere en Statistik fra Amerika, der skyldes selve Beværterstanden. Man tør vist neppe paastaa, at de statistiske Data, som Beværterstanden fremfører til Belysning af disse Spørgsmaal, vil være i Afholdssagens eller Ædruelighedens Favør. Det viser sig da, at i 6 Stater i Nordamerika, hvor man har gennemført fuldstændigt Forbud, er Spiritusforbruget 5,11 pr. Individ. I 9 Stater, hvor man har del-

vis Forbud, kommunalt Forbud, er Forbruget 16,54 l., medens det i 17 Stater, hvor man har fuldkommen fri Beværternæring, er 95,1 pr. Individ. Stiller man Tallene op i tre Klasser, faar man et Forbrug af Alkohol som 1—3—19, d. v. s., at hvor der er fri Beværternæring, er Forbruget af berusende Drikke 19 Gange saa stort som i Stater, hvor man har Forbud. Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) nævnedes forleden i sin Tale, at navnlig Forbruget af Brændevin for Danmarks Vedkommende var gaaet stærkt ned fra 1871 til vore Dage, nemlig fra 9,24 til, i 1912, 5,32. Det er naturligvis rigtigt, at Forbruget af Brændevin i de senere Aar er mindre end før, navnlig i de aller-sidste Aar og specielt i 1912. Forbruget af Øl er ogsaa gaaet lidt ned, men det skyldes sikkert Nedstemningen af de mange Beværtningssteder — naturligvis ogsaa Afholdsbevægelsens Virksomhed og Befolkningens deraf følgende større Ædruelighed. Forholdet er nu alligevel dette, at det kun er Forbruget af Brændevin, der er gaaet saa stærkt tilbage, og at det samlede Forbrug af Alkohol fra 1891 til 1911 kun viser en Nedgang af godt en Liter pr. Individ. I 1912 er Nedgangen ikke mere end $\frac{7}{10}$ L., saa nogen overordentlig stor Nedgang i Forbruget er der absolut ikke Tale om. I øvrigt er her, som sagt, ikke Tale om Forbud, men kun om at administrere i Overensstemmelse med de senere Aars humane og sociale Love til Ædruelighedens Fremme og til større Sikkerhed indenfor vort Trafikvæsen. Statens Administration maa gaa Haand i Haand med de kommunale Myndigheders og Befolkningens Bestræbelser for at komme Drikkeriet til Livs. Der bør kræves Ædruelighed af Personalet. Bestemmelserne vedrørende Beværtningsforholdene paa Restaurationerne bør overholdes til det yderste, og, naar Bevillingerne ophører, bør Spiritusen udgaa. Kan det ikke ske snart, maa der ogsaa i Kontrakterne med Statsbanerne være en Bestemmelse om Opsigelse, som, hvis Misbrug finder Sted, kan bringes til Anvendelse.

Jeg vil saa gerne i Tilslutning til det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Stilling) takke den højtærede Indenrigsminister for det forøgede Tilskud til de tekniske Skoler. Disse udfører med smaa Midler og betydelige Ofre et meget stort Arbejde, der fra de rent fagmæssige Kundskaber, som Tiden mere og mere kræver,